



Д-ръ Нено Ятанасовъ

Изъ историята на гигантитѣ

Преди много време човѣшкиятъ родъ не е съществувалъ. И земята не е била такава, каквато я виждаме и знаемъ днесъ. По нея не е имало друго, освенъ диви и непрестѣпни гори, пълноводни рѣки, високи планини, долини безъ жилища и звезди безъ съзвездатели. Не е имало ни наука, ни изкуство, ни индустрия, ни ржкодѣлие, ни параходи, ни подводници, ни танкове и шуки, ни слово и езикъ, нито пъкъ умъ и мисль. Обитателитѣ на земята тогава живѣли, безъ да знаятъ защо живѣятъ. Това били тежкиятъ мастодонъ, който смазвалъ съ нозетѣ си буйната растителность, или пъкъ друго животно-гигантъ, което събаряло цѣли дървета. Обаче, ако отидемъ още по-назадъ, въ историята на нашата земя, ние ще срещнемъ епохи, когато много части отъ днешна Европа сж били потопени въ вода. Тогавашнитѣ растения и животни били съвършено различни отъ сегашнитѣ. Страшнитѣ исполински прилепи съ широкитѣ си криле хвърчели въ небесата и били господари на въздуха, а други се катерѣли по скалитѣ, плавали въ въздуха, като разтваряли ципеститѣ си крила и се гуркали въ водата като земноводнитѣ.

Въ това време гигантски гущери се борѣли въ неспокойнитѣ морски вълни, като изпълвали въздуха съ свирепитѣ си животински крѣсъци. Усамотенитѣ непрогледни иглолистни гори и папратовидни палми се съживявали отъ други, още по-голѣми гущероподобни животни. Такива гиганти, ако биха трѣгнали сега изъ една